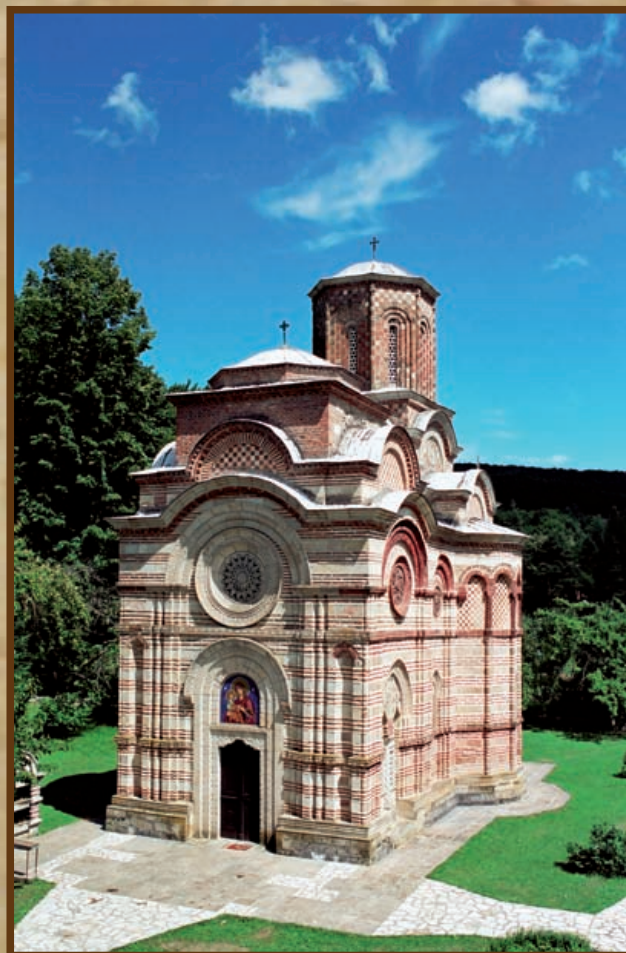

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА
ЕПАРХИЈА ШУМАДИЈСКА

Штампано са архијерејским благословом
Епископа шумадијског Јована

СВЕИ

САВА

ИЗБОРНИ ПРЕДМЕТ
ВЕРСКА
НАСТАВА

ПРЕДСТАВЉАЊЕ ВЕРСКЕ НАСТАВЕ

Драги родитељи,

Ускоро ће ваша деца поћи у први разред основне школе. Завршило се њихово рано детињство и одрастање у кругу породице. Поласком у школу они полако започињу самосталан живот, и развој своје самосталне личности.

Дошао је тренутак да се, поред осталих предмета, одредите и да ли ће ваша деца слушати православни катихизис, односно верску наставу.

За време школовања – а и касније кроз живот ваша деца ће, као и ви сами, често бити у ситуацији да доносе одређене важне одлуке, мале и велике, бирајући свесно између различитих могућности и решења која ће се постављати пред њих – у кући, у школи, на улици, у друштву. На њиховом животном путу очекују их и многобројни изазови који су посебно жалосно обележје овог нашег доба и времена – дрога, алкохол, секте, неморал сваке врсте, насиље, усамљеност, отуђеност. Очигледно, при свему овоме, биће им потребна помоћ, сигурна заштита и јасан животни циљ, како би увек и у свакој прилици сачували свој човечански лик и достојанство, и осигурали свој живот. Управо на часовима верске наставе малишани ће имати могућност да осете да је уз родитељску руку најсигурније држати се за Божју руку – ту ће открити да су заједно са својим родитељима деца свог Небеског Оца.

Шта се изучава на часовима православног катихизиса?

Поред верског образовања у ужем смислу (основе хришћанске вере, богослужбени живот и

празници Цркве, црквена историја, народни обичаји), ваша деца ће стицати и знања из разних других области – природних и друштвених наука, информатике, уметности. Тако ћете заједно са њима открити, што је јако важно, да се ни један предмет осим веронауке не бави оплемењивањем деције личности – она ће помоћи деци да сва стечена знања из других предмета усмере и на здрав начин уграде у своју личност, а такође и да боље разумеју и поштују родитеље, да брину о старима и болеснима, да схвате неизмерни значај породице, пријатељства и љубави.

Ви, као родитељи, сасвим сигурно гледате на школу са жељом да помогне вашој деци да постану прави и потпуни људи - испуњени сваком врлином, онакви људи који су данас преко потребни нашој домовини, нашем народу и нашој Цркви. Наравно, јасно је да се такви људи не рађају, већ васпитавају. Ни највећи таленти не вреде човеку ако се не развијају у правом смеру – треба ли рећи да су многи злотвори у историји људског рода били високо школовани, али им то није послужило на корист него на потпуну пропаст, јер поред самог знања нису научени племенитости и врлини. Врснога човека, дакле, треба васпитати, као што се с највећом пажњом подиже и узгаја каква племенита биљка.

Као Ваш Епископ, позивам управо вас родитеље на сарадњу – да помогнете у овом узвишеном задатку подизања врлинских људи – људи хришћана. Први корак у томе јесте да ваша деца почну да похађају часове православног катихизиса – веронауке. Што дете буде више чуло о Сину Божијем и о Његовој непоновљивој и непревазиђеној науци, што више успемо да га одушеavimo да пође путем хришћанске добротe и љубави, тим је сигурније да је близу време када ће наша земља бити земља врлих и племенитих људи, способних да је на здравим основама изграде и очувају, да њом управљају на општу корист, као и да другима посведоче и пренесу своје хришћанско искуство и човечност.

Сусрет са православним хришћанством отвара душу за могућности бескрајног напредовања и у времену и у вечности. Омогућити детету да упозна

православље значи заиста му дати крила и открити у њему неисцрпан извор сваког добра.

Инека се нико не двоуми: права и искрена вера никада се не противи правој и темељној науци. Наука помаже вери да не постане „гатарско сујеверје“ и „бесциљно магијско лутање кроз живот“, а вера помаже науци да се и сама уздигне до граница неисказаног. Многи велики и славни научници из целог света свој земаљаки век проживели су као искрени и честити хришћани, и својим дубоким доживљајем живе вере посведочили њену необичну блискост са науком. Почујмо шта о томе каже наш прослављени електротехничар Михајло Пупин: „Наука је оснажила и ојачала моју веру. Она ме је учинила бољим хришћанином. Али та моја вера, вера научника, нимало се не противи вери моје мајке и народа мога родног села. Наука ме је само уздигла до једног вишег погледа, и проширила мој хоризонт и појмове о Творцу.“ Видимо да права и потпуна вера представља унутрашњу призму, кроз коју истински веран човек сагледава читав спољашњи свет и живот.

Да ли је, дакле, жива вера неопходан мост између школе и живота, остаје да расудите сами, а ја ћу за крај овог представљања само да додам речи нашег чувеног песника Алексе Шантића: „Ми пут свој знамо, пут Богочовека.“

Мир вам и радост од Бога,
Ваш Епископ шумадијски
ЈОВАН